

Ændringsforslaget indebærer i overensstemmelse hermed, at loven kun finder anvendelse i tilfælde, hvor modtageren af den juridiske rådgivning hovedsagelig handler uden for sit erhverv, dvs. er forbruger. Det forudsættes, at fastlæggelsen af forbrugerbegrebet i denne sammenhæng sker som i den øvrige lovgivning, herunder i købeloven og i forbrugeraftaleloven.

Det følger desuden af ændringsforslaget, at rådgiveren – og ikke modtageren af rådgivningen – har bevisbyrden for, at rådgivningen ikke er omfattet af loven. Dette gælder både med hensyn til afgrænsningen af, om rådgivningen ydes til en forbruger, og vedrørende de såkaldte »sammensatte rådgivningsydelser«, som både består i juridisk og anden rådgivning.

Til nr. 2

Efter lovforslagets § 1, stk. 3, omfatter loven ikke juridisk rådgivning, der ydes af virksomheder omfattet af lov om finansiell virksomhed. Undtagelsen er begrundet i, at finansielle virksomheder allerede i dag er omfattet af regler om god skik, ligesom Finanstilsynet fører tilsyn med finansielle virksomheders overholdelse af disse regler.

Visse finansielle virksomheder, som ikke er omfattet af lov om finansielle virksomheder, er tilsvarende undergivet regler om god skik, ligesom der føres tilsyn med disse virksomheder fra Finanstilsynets side. Det drejer sig om finansielle virksomheder omfattet af lov om forsikringsformidling, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger og lov om tilsyn med firmapensionskasser. Disse virksomheder kan således fuldt ud ligestilles med finansielle virksomheder omfattet af lov om finansiell virksomhed og bør efter Justitsministeriets opfattelse tilsvarende undtages fra lovens anvendelsesområde.

Ændringsforslaget vil i overensstemmelse hermed indebære, at finansielle virksomheder ikke vil være omfattet af loven, såfremt økonomi- og erhvervsministeren har fastsat regler om god skik på det pågældende område. Afgrænsningen af kredsen af undtagne finansielle virksomheder vil herved svare til § 1, stk. 2, i den gældende markedsføringslov.

Til nr. 3

Efter lovforslagets § 2, stk. 2, skal rådgiveren i rådgivningsaftalen oplyse, om vedkommende er ansvarsforsikret. Er dette tilfældet, skal rådgiveren oplyse om størrelsen af den samlede forsikringssum, størrelsen af forsikringssum pr. skade og om, hvorvidt der er rejst krav imod rådgiveren, som kan medføre, at den samlede forsikringssum helt eller delvis vil blive udnyttet i det pågældende forsikringsår.

Forslagsstillerne finder, at der vil kunne være en risiko for, at rådgivere, som ikke har en ansvarsforsikring, vil forsøge at lade disse oplysninger være så lidt synlige i aftalen som muligt. Efter forslagsstillernes opfattelse vil oplysningspligten således kun have begrænset betydning, hvis oplysningen om ansvarsforsikring f.eks. indsættes midt i eller i slutningen af en omfattende standardaftale, hvor det for kunden vil kræve en nøje gennemgang af aftalen at konstatere, om rådgiveren er forsikret.

På den baggrund finder forslagsstillerne, at det bør fremgå af loven, at oplysningen om ansvarsforsikring skal være særligt fremhævet i rådgivningsaftalen, f.eks. i umiddelbar tilknytning til aftalens indledende bestemmelser om rådgiverens identitet eller på en særskilt side i aftalen, som ikke indeholder andre oplysninger eller bestemmelser. Forslagsstillerne forudsætter, at der i bekendtgørelsen om god skik for juridisk rådgivning fastsættes nærmere regler herom, ligesom det forudsættes, at der i bekendtgørelsen optrykkes et bilag med et eksempel på en standardformulering.

Til nr. 4

Efter lovforslaget skal betroede midler holdes adskilt fra rådgiverens egne midler, og der er således ikke noget forbud imod, at rådgiveren kan modtage betroede midler fra kunden eller fra tredjemand på kundens vegne, f.eks. erstatningsudbetalinger.

Forslagsstillerne finder det betænkeligt, at enhver, som i erhvervsmæssigt øjemed kan drive virksomhed med juridisk rådgivning, kan modtage betroede midler fra kunden eller på kundens vegne.

Indførelsen af et egentligt forbud mod, at rådgiveren modtager betroede midler fra kunden eller på kundens vegne, vil efter forslagsstillernes